

[Chr. Christensen]

Jeg vil gerne sige til hr. Askjær Jørgensen, at kristeligt folkeparti i valgkampen – og det ved hr. Askjær Jørgensen, da vi var i valgkamp sammen – klart er gået ind for, at den måde, vi skulle rette dansk økonomi op, var at gå ind i en begrænsning af lønindkomsterne og indkomststigningen i det hele taget. Vi sagde også ganske klart, at hvis man ikke ville gå den vej, var alternativet skatter og afgifter. Det vil forøge erhvervslivets omkostninger, og den vej ønskede vi ikke at gå.

Det, der nu ligger her, er beklageligvis en betydelig reduceret indkomstpolitik, men det er et indgreb over for lønstigningerne. Derfor er jeg tro over for det, jeg er valgt på, og derfor stemmer jeg for, at vi griber ind over for indkomststigningerne på denne måde.

Samtidig vil jeg sige ganske klart, at jeg også vil være tro over for den anden side, jeg gik til valg på, nemlig at forhindre skatter og afgifter, og derfor stemmer jeg imod disse skatter og afgifter. At indgrebene over for løn- og indkomststigningen er blevet så svage, bærer alene regeringen ansvaret for.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det hjælper ikke noget, hr. Chr. Christensen. Regeringen har sagt, det er en helhed. Hvis kristeligt folkeparti hjælper regeringen igennem med noget som helst i dag, så er kristeligt folkeparti medansvarlig for det, som landbrugets topledelse kalder avanceret tyveri. Det er stærkt forøget beskatning af bl. a. de mange dygtige landmænd, vi har i det vestjyske. Det bliver hr. Chr. Christensen medansvarlig for. Det ligger helt konkret, at det er den samlede helhed, og hele befolkningen vil være klar over, at det er kristeligt folkeparti, der har misbrugt sine stemmer, at det er kristeligt folkeparti, der har lagt navn til, at den grundskyld, som er foreslået af regeringen, de forøgede selskabsskatter og alle de modbydelige ting, der ligger i regeringens såkaldte helhedsplan, bliver gennemført. Hvis kristeligt folkeparti stemmer ja til bare én eneste ting i dag, har kristeligt folkeparti gjort sig medansvarlig for hele pakken.

(Kort bemærkning).

Chr. Christensen (KrF):

Jeg må sige til hr. Askjær Jørgensen én gang til, at kristeligt folkeparti med sin stilling i dag ikke tager hensyn til, om regeringen falder eller ikke falder. Skulle den falde på andre forslag, skal vi gerne tage det valg, der kommer, med oprejst pande – og formodentlig med en betydelig forøgelse af vores mandattal. Men vi agter ikke at gå på akkord med hensyn til, at vi går ind for en indkomstpolitisk løsning, imod en skattepolitisk løsning.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er ikke muligt at forstå, hvad der er sket her i folketinget i de sidste uger, hvis ikke man holder sig tidsforløbet meget klart. 6 uger brugte regeringen efter sin tiltræden frem til den 4. december på at føre forhandlinger med sig selv, med organisationerne og især med lønmodtagernes organisationer. Derefter fremsatte den sine forslag, og så var der i realiteten 6 døgn, fra mandag den 10. til og med lørdag den 15., hvor folketinget kunne behandle og partierne forhandle disse forslag, hvis de fastsatte tidsfrister skulle overholdes. Meningen var jo klar nok: der skulle lægges et stærkt tidspres på folketinget, så folketinget dels kunne vedtage et økonomisk indgreb, dels vedtage elementer af fagbevægelsens og socialdemokratiets program, især knyttet til forslag om en central overbygning på den obligatoriske overskudsdeling.

Når hele forløbet er blevet så hektisk og dramatisk – og indtil for et øjeblik siden i øvrigt også uafklaret – er det på grund af den linje, som regeringen her anlagde. 6 dage er for kort tid at give folketinget til en fornuftig behandling af så omfattende forslag. Og når resultatet efter forhandlingsforløbet er, som det nu foreligger, så bærer regeringen derfor selvfølgelig også hovedansvaret for det.

Ganske uanset den tidsklemme, som regeringen anbragte på folketinget, var det radikale venstres holdning til forslagene ganske klar: vi var ikke i tvivl; vi ønskede at forhandle med regeringen; vi ønskede at ændre i de oplæg, der var fremkommet; vi havde kritiske bemærkninger og indvendinger og synspunkter på en række af forslagene, men vi ønskede indflydelse, selv om tiden var kort og utilstrækkelig.